

סעודת שבת

עם ראש הישיבה שליט"א

גליון 12

פרשת וירא
י"ח חשון
שנת ה'תשפ"ג

פרשת ויקרא

התודה להשם יתברך שזכיתי לאכול אצל הראש ישיבה שליט"א בליל שבת פרשת כי תשא בעיר וויליאמסבורג, היו בסעודה עוד אורשחים וביניהם חתן שהוא תלמיד הישיבה, רשמתי כמה דברים יפים ממה ששמעתי וראיתי ואני רוצה לשתף ברישומי אנשי שלומינו.

הראש ישיבה שר את זמירות שבת בנעימות ובשמחה והראה לילדיו למחוא כפיים, הראש ישיבה פנה לחתן ואמר לו: 'אם תמחא כפיים עכשיו כששרים זמירות אני ימחא כפיים בחתונה שלך'.

לפני קידוש שאל הראש ישיבה: מי יודע מה מקבלים אם מריחים הדסים בשבת? הראש ישיבה הוציא ספר המידות והראה להם מה שכתוב (אות בניס סימן נ"ט): "על ידי הדסים בשבת זוכה לבנים תלמידי חכמים".

הבחנתי שהראש ישיבה דואג לתת לכל אחד מהאורחים תשומת לב ואפילו לילדים, הראש ישיבה נענה ואמר לאחד מילדי האורחים: "אתה צדיק, אבא שלך סיפר לי שיש לך שיעור בבית בספר המידות, ואתה לומד כל יום קצת מהספר".

הראש ישיבה אמר לילדים: "בקידוש צריך לעמוד בדרך ארץ עם רגלים צמודות, ולהניח בצד את כל הצעצועים, כי השם נמצא פה והמלאכים נמצאים פה"

הראש ישיבה קרא לאחד האורחים כדי שירים את הכוס ועשה קידוש, לאחר קידוש קרא הראש ישיבה לילדים שיבואו לכיור ונטל את ידיהם.

הכניסו את הדגים קרא הראש ישיבה לאחד מהילדים ונתן לו חתיכה קטנה מהדגים שיאכל, והראש ישיבה נענה ואמר לאחד האורחים: "אצלנו בבית צריכים כולם לאכול מכל מאכלי השבת, ואפילו אם לא מחבבים את זה אני גם נותן להם קצת לאכול, צריכים להרגיל את הילדים לאכול את מאכלי השבת".

אחד האורחים שהיה בסעודה עם ילד, קרא לילד שלו וניסה להכריח אותו לאכול חתיכת דג, אמר לו הראש ישיבה: "אל תעשה את זה כאן, אל תעשה אותי האדם הרע, אצלך בבית תחנך אותו".

היה מעניין לראות את שני ההפכים בסעודה, כשמצד אחד מאוד שמח ובאותו זמן שוררת דרך ארץ חזקה, לדוגמא: הילדים שיחקו עם משחק, והראש ישיבה אמר להם שבסעודת שבת לא נכנסים משחקים ושיניחו את זה בצד.

הראש ישיבה הכריז: "תודה להשם שאנחנו יהודים! אם היינו גויים לא הייתה לנו סעודה טעימה כזאת".

והראש ישיבה סיפר: הצדיק הקדוש המגיד מקוונזיץ זי"ע היה אדם נמוך ורזה, והצדיק הקדוש רבי משה לייב מסאסוב זי"ע שאל אותו: מה אתה מכוון כשאתה אומר את הברכה 'שלא עשני גוי?', אם היית גוי היית גוי קטן ורזה, אבל אני אם הייתי גוי הייתי גוי גבוה ורחב גרם... והראש ישיבה שאל את אחד המשתתפים: "אתה יכול לחשוב מה היה אם היית גוי?"

אחר כך שרו זמירות שבת

כשהלכו לחלק את המרק הבחנתי בדבר שהיה חידוש בעיניי, הראש ישיבה אמר לכלתו שתיכנס למטבח ותעזור לאמא להגיש את המרק, החידוש היה לי בשני דברים: אחד שהראש ישיבה אמר "לכי לעזור לאמא" נזכרתי שבהיכל הקודש קוראים לחם ולחמות אבא ואמא, והדבר השני שהראש ישיבה מלמד אפילו את אלו שנכנסים למשפחה לעזור לאמא, אחר כך אמר הראש ישיבה לאחד האורחים: "אני חותן קשוח מדי?"

כשהכניסו את המרק הזכיר הראש ישיבה לילדים לומר "לכבוד שבת קודש" כי בכל פעם שאומרים לכבוד שבת קודש נברא עוד מלאך.

הראש ישיבה שאל את הילדים: "מי יודע למה אוכלים לאקשן

(אטריות) בשבת?" והראש ישיבה ענה "כי לאקשן מורכב משתי מילים, לא - קשיא, להזכיר לנו שלא יהיה לנו קושיות על השם".

אחר כך ביקש הראש ישיבה שיביאו את הדפים שנתנו בתלמוד תורה עם הסיפורים של תפילה, והראש ישיבה סיפר בקול את כל סיפורי התפילה.

הראש ישיבה סיפר: שנה אחת כשהוא הלך בפורים עם הילדים אל מוהרא"ש, וכשמוהרא"ש נתן לילדים דמי

פורים, שמעון שהיה עוד ילד קטן קרע את הכסף, אמר מוהרא"ש: "הוא ילד חכם, הוא לא צריך כסף".

כשהביאו את הבשר אמר אחד האורחים: "האוכל כאן מאוד טעים" חזר על זה הראש ישיבה לאשתו, ואז שאל את אחד מילדיו הנשואים: "אצל חמיך יש גם כאלו מאכלים טובים?" הוא היה במבוכה ולא ידע מה לענות וניענע את הראש בין כן ללא, ואז אמר לו הראש ישיבה: "ומה באמת עונים? אלא איפה שנמצאים אומרים ששם האוכל הכי טוב" אמר אותו אורח: "אבל כאן באמת האוכל הכי טוב", אמר לו הראש ישיבה עם חיוך: כן, מאוד טוב, כך צריך להגיד..."

הראש ישיבה אמר שבכל פעם שמגיעים לפרשת כי תשא זה בלתי אפשרי להבין מה שלומדים בפרשה, איך יכול להיות שהיהודים שממש עכשיו קיבלו את התורה, עמדו על יד הר סיני, וקרה כזה דבר נורא הם עשו את העגל, איך זה יכול להיות?, אתמול היה להם רוח הקודש וזכו לדברים גדולים כל כך, והיום הם כבר עושים את העגל?! והראש ישיבה הסביר את זה מאוד יפה: "אלא בגלל שמשה רבינו לא היה שם זה יכל לקרות, כי אם עוזבים את הצדיק מאבדים את הכול, בלי צדיק אין כלום, בלי צדיק אין חיים! אדם צריך צדיק: אפילו שיש לך תורה, שפילו שיש לך הר סיני, אפילו שיש לך רוח הקודש! אבל כשאין צדיק - אין כלום, כשעוזבים את הצדיק - מאבדים את הכול, בלי צדיק אין כלום!"

הראש ישיבה החזיק את התינוק יחזקאל, והראש ישיבה אמר בחיוך שיחזקאל הולך

בדרכים של סבו (הרב הקדוש רבי יחזקאל רוטה זכר דיק לברכה, גאב"ד מקארלסבורג זצ"ל) סבו היה נשאר ער כל הלילה והוא גם לא ישן בלילה.

בירכו ברכת המזון והביאו את הממתקים לכבוד שבת. הראש ישיבה התחיל לשיר את זמירות השבת ובתוך כך התחילו להגיע אורחים לבאטע (צ"ע). הגיעו הרבה יותר אנשים משבת רגילה, והראש ישיבה אמר: "בדרך כלל אין כל כך הרבה אנשים, רק בפורים, אבל כנראה שעכשיו זה הכנה לפורים".

אחר כך הראש ישיבה הכריז: "ועכשיו תהיה הפתעה, ר' משה אריה שניטצלר נ"י יעשה סיום על מאה ואחד פעמים משניות".

אבא שלו

היה יהודי טוב, אבל

מסכן נשמרו משוטטת בכל

העולמות, רחמנות, אבל

אם בן אדם

מכין את עצמו

טוב, הוא עולה

למעלה עם

משניות - הוא

לא צריך את

הטובות של אף

אחד

הראש ישיבה אמר שמעניין שבדיוק היום בדף הגמרא כתוב, (חגיגה ט"ע"ב) שחכמינו זכרונם לברכה אומרים שכשהמשיח יבוא יוכלו לראות את ההבדל בין הצדיק לרשע, ובין אחד שעבד את השם לבין אחד שלא עבד את השם.

והגמרא שואלת הרי שניהם אותו דבר? עונה הגמרא שאפילו בין שני צדיקים אינו דומה מי שלמד משהוא מאה פעמים למי שלמד מאה פעמים ואחד.

הראש ישיבה הביא את מה שאמר רבינו בליקוטי מוהר"ן (חלק א' סימן ז) שעד מאה פעמים אפשר עוד לשכוח, כי המלאך של שכחה שמו בגימטריא מאה, אבל מעל מאה כבר אין לו שליטה.

הראש ישיבה חזר על הפירוש שאמר מוהרא"ש: אינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה פעמים ואחד, כלומר: אחד הוא אלוקינו שהוא אחד ויחיד, אם לומדים מאה פעמים עם השם האחד, אינו דומה למי שלומד מאה פעמים בלי השם.

הראש ישיבה חזר על פירוש יפה ששמע ממישהו, איך אפשר לזכות ללמוד מאה ואחד פעמים? אומרת הגמרא "צא ולמד משוק" כלומר: לך ללמוד ממוהרא"ש, והראש ישיבה שמח מאוד עם הסיום הזה.

הראש ישיבה סיפר שפעם בא אליו שכן לשאול משניות כי היום הוא יום השנה של אביו והוא רוצה ללמוד משניות לעילוי נשמתו, אמר הראש ישיבה: אני חושב לעצמי, יהודי אין לו משניות בבית?.

אבא שלו היה יהודי טוב, אבל מסכן נשמתו משוטטת בכל העולמות, רחמנות, אבל אם בן אדם מכין את עצמו טוב, הוא עולה למעלה עם משניות - הוא לא צריך את הטובות של אף אחד, הוא כבר לא צריך להזדקק שאנשים ירחמו עליו ויגידו בשבילו משניות".

אחד סיפר לראש ישיבה שבנו רצה לשחק "כיתה" עם שכנו, והם התווכחו אם למלמד יש מקל או לא, הבן שלו שלומד בתלמוד תורה ברסלב אמר שלמלמד אין מקל, והילד השני לא יכל להבין את זה, איך יכול להיות מלמד בלי מקל!?

הראש ישיבה נהנה מאוד מהסיפור ואמר: זה סיפור טוב, הילדים כאן לא יודעים מה הם לא יודעים, מה שהם לא יודעים שהם אינם יודעים.
